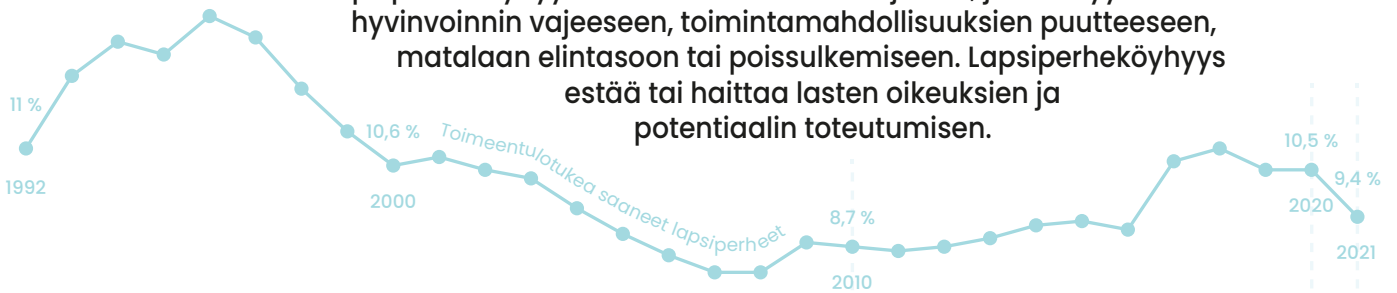

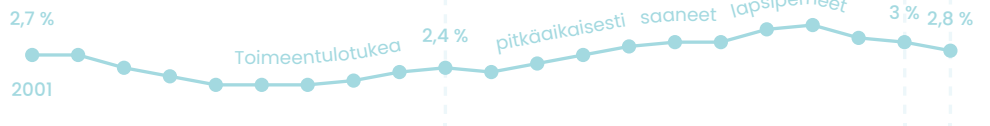
Lapsiperheköyhyys koskettaa vähintään yhtä lasta kymmenestä

Lapsiperheköyhyys on vastentahtoista kurjuutta, joka liittyy lasten hyvinvoinnin vajeeseen, toimintamahdollisuuksien puutteeseen, matalaan elintasoon tai poissulkemiseen. Lapsiperheköyhyys estää tai haittaa lasten oikeuksien ja potentiaalın toteutumisen.

Köyhyyttä ei voida mitata täydellisesti, koska ei ole olemassa vedenpitävää määritelmää köyhyydelle. Vuonna 2020 noin yli 100 000 lasta eli pienituloisessa perheessä. Vuonna 2021 toimeentulotukea sai noin 9,4 prosenttia lapsiperheistä. Noin joka viides nuori raportoiti perheensä taloudellisen tilanteen olevan joko huono tai vain kohtalainen. Moninkertainen joukko lapsia kokee taloudellista niukkuutta jossain vaiheessa lapsuuttaan.

Lapsiperheköyhyys on monisyinen ilmiö. Esimerkki lapsiperheköyhyyden rakenteellisista syistä on elinkustannusten nousu. Elinkustannukset ovat nousseet huomattavasti viime aikoina.

Lapsuuden perheen pitkäaikainen toimeentulotuen saanti yhdistyy 5-kertaiseen riskiin jäädä ilman toisen asteen tutkintoa. Taloudellinen niukkuus pakottaa perheitä säästämään sekä pakollisista elämisen kustannuksista että vapaa-ajan aktiviteeteista. Köyhyys aiheuttaa sosiaalista ulkopuolisuuden tunnetta ja psyykkistä kuormitusta.

Lapsiperheköyhyys yhdistyy suurempaan osuuteen kodin ulkopuolelle sijoitettuja lapsia. Lapsiperheköyhyyden vähentäminen toisi merkittäviä säästöjä esimerkiksi sosiaalihuollon kustannuksiin.

Lapsiperheköyhyyden ratkaisemiseksi tulee ymmärtää lapsiperheköyhyyden syyt ja seuraukset.

Lisätietoja:

Tutkimusprofessori, kehitysjohtaja Tiina Ristikari
tiina.ristikari@itla.fi • 050 917 7396

Erikoistutkija Aapo Hiilamo
aapo.hiilamo@itla.fi • 040 640 2792

samaltaviivalta.fi
itla.fi/lapsiperhekoyhyys-datana

